

PROGRAM WSPIERANIA UCZNIĄ Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ w Szkole Podstawowej nr 1 w Lubsku

I. Program wspierania ucznia z trudnościami w nauce.

1. Charakterystyka trudności w rozumieniu i przyswajaniu materiału,

- 1) nieumiejętność kierowania własnymi procesami psychicznymi, nieumiejętność uczenia się,
- 2) bierność i rezygnacja wynikające ze słabej aktywności myślowej,
- 3) nieumiejętność pokonywania trudności intelektualnych,

2. Przyczyny niepowodzeń:

- 1) cechy osobowościowe,
- 2) trudna sytuacja rodzinna, brak wsparcia rodziców,
- 3) brak właściwej dla ucznia pracy na lekcjach w zakresie dostosowania wymagań edukacyjnych,
- 4) liczne nieobecności w szkole.

3. Działania mające na celu identyfikację ucznia z problemami:

- 1) diagnoza wstępna: poznanie osiągnięć edukacyjnych uczniów klasy pierwszej, poznanie nowoprzybyłych uczniów ze szczególny uwzględnieniem ich predyspozycji,
- 2) monitorowanie osiągnięć edukacyjnych ucznia.

4. Cele programu pracy z uczniem mającym trudności w uczeniu się:

- 1) indywidualizacja procesu nauczania,
- 2) rozwijanie zainteresowań i motywacji do pracy,
- 3) kształtowanie osobowości i pobudzanie wiary w siebie,

5. Realizacja założonych celów w bieżącej pracy z uczniem:

	Cele	Formy realizacji	odpowiedzialny
1.	Indywidualizacja procesu nauczania	<ol style="list-style-type: none">1. Dostosowanie wymagań edukacyjnych .2. Prowadzenie lekcji na kilku poziomach nauczania-uczników dzieli się na grupy, które otrzymują zadania o różnym stopniu trudności.3. Różnicowanie poziomu trudności zadań domowych.4. Powtarzanie z uczniami słabo opanowanych partii materiału.5. Stosowanie pytań naprowadzających - metoda podpowiedzi.6. Wdrażanie uczniów do zapisu zadań domowych	nauczyciele, wychowawcy, pedagog szkolny,

		<p>poprzez systematyczną kontrolę nauczyciela.</p> <p>7. W pracy z uczniem zwracanie uwagi na jego stosunek do obowiązków szkolnych; docenianie wkładu pracy, wysiłku, aktywności, zaangażowania.</p> <p>8. Szybkie wykrywanie braków i luk w wiedzy, niedopuszczanie do pogłębiania się niepowodzeń dydaktycznych uczniów. Indywidualne zalecenia wyrównawcze.</p> <p>9. Respektowanie odpowiedniego dla ucznia tempa pracy, wydłużenie czasu na opanowanie danego fragmentu wiedzy.</p> <p>10. Wprowadzenie pomocy koleżeńskiej, zachęcanie uczniów do wzajemnej pomocy w nauce.</p> <p>11. Umożliwienie indywidualnych spotkań ucznia z nauczycielem poprzez podanie do wiadomości uczniów stałych terminów konsultacji.</p>	
2.	Kształtowanie osobowości i pobudzanie wiary w siebie.	<p>1. Przeprowadzenie Testu talentu w celu wskazania uczniowi, że posiada wyjątkowe uzdolnienia.</p> <p>2. Zdiagnozowanie stylu uczenia się ucznia i wskazanie najskuteczniejszego sposobu uczenia się.</p> <p>3. Polecanie wykonywania dodatkowych prac np. referatów, prezentacji, które uczeń może zaprezentować na forum klasy.</p> <p>4. Odejście od oceniania sumującego na rzecz oceniania wspierającego. Ocenianie wkładanego wysiłku w wykonanie zadania.</p> <p>5. Nagradzanie aktywności uczniów poprzez dodatkowe oceny, ustne pochwały, informacje dla rodziców.</p> <p>6. Uczenie metodą analityczną -podział materiału na części.</p> <p>7. Praca metodą projektów.</p> <p>8. Praca w grupach - przydzielanie konkretnych zadań do pracy w grupie z uwzględnieniem możliwości i umiejętności ucznia.</p>	nauczyciele i wychowawcy przy aktywnym udziale rodziców i wsparciu pedagoga szkolnego.

3.	Rozwijanie zainteresowań i motywacji do pracy.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozpoznawanie sytuacji ucznia. 2. Współpraca z rodzicami, pedagogizacja rodziców. 3. Zawieranie kontraktów z rodzicami. 4. Udostępnianie rodzicom wymagań edukacyjnych z poszczególnych przedmiotów w formie „nacobezu” oraz przygotowywanie dodatkowych ćwiczeń do pracy z dzieckiem. Zaleca się, by ich zakres obejmował niewielki dział lub dotyczył kształcenia konkretnej umiejętności. 5. Stosowanie pisemnych form kontaktów z rodzicami-informacje o postępach w nauce lub ich braku, pochwały ucznia, informowanie o niewłaściwym zachowaniu. 6. Budowanie więzi klasowej. Realizacja tematyki dotyczącej np.: poczucia własnej wartości, tolerancji, asertywności, orientacji zawodowej i szkolnej, technik uczenia się, umiejętności pokonywania trudności, podczas godzin wychowawczych. 7. Prowadzenie rozmów mobilizujących do podejmowania wysiłku umysłowego, podkreślanie mocnych stron ucznia. Wyeliminowanie krytyki w ocenie postępów ucznia. 8. Wdrażanie do systematycznej pracy, wspieranie ucznia w przypadku niepowodzeń. 9. Dostrzeganie postępów i osiągnięć ucznia, nagradzanie. 10. Rozwijanie świadomości i odpowiedzialności ucznia za powierzane mu zadania i obowiązki. 11. Zachęcanie ucznia do udziału w zajęciach dodatkowych. 12. Wnioskowanie o zorganizowanie zajęć dydaktyczno - wyrównawczych. 	
----	--	---	--

II. Zasady organizacji zajęć dydaktyczno-wyrównawczych.

1. Zasady opisane poniżej nie dotyczą organizacji zajęć dydaktyczno-wyrównawczych organizowanych dla uczniów posiadających orzeczenie lub opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej.

2. Zasady obowiązują w przypadkach stwierdzonych trudności w nauce lub niepowodzeń z przyczyn określonych w Dziale I ust. 2. Programu oraz po wyczerpaniu możliwości pomocy uczniowi w formach określonych w ust. 5.
3. Zorganizowana pomoc w formie zajęć dydaktyczno-wyrównawczych ma charakter doraźny i czas jej świadczenia nie powinien przekraczać 2 miesięcy.
4. Nauczyciel przedmiotu kieruje do Przewodniczącego Zespołu przedmiotowego wniosek o objęcie ucznia zorganizowaną w/w formą pomocy. We wniosku wskazuje precyzyjnie deficyty i braki ucznia w zakresie nauczanej edukacji oraz mocne i słabe strony ucznia.
5. Przewodniczący grupuje uczniów w zespoły o jednorodnych brakach i niedostatkach w wiedzy lub konkretnej umiejętności. Dopuszcza się tworzenie grupy oddziałowej, międzyoddziałowej i międzyklasowej.
6. Liczba uczniów w grupie nie powinna przekraczać 5 osób. Dopuszcza się organizację zajęć z jednym uczniem.
7. Zaleca się, by zajęcia z grupą były przydzielane nauczycielom, którzy nie prowadzą zajęć w ramach obowiązkowego przydziału.
8. Nauczyciel, któremu powierzono obowiązek prowadzenia zajęć w grupą określa cele edukacyjne i ewentualnie terapeutyczne dla grupy.
9. Liczba zajęć w tygodniu nie powinna być mniejsza niż dwie godziny.
10. Nauczyciel po upływie wskazanego czasu pracy z grupą dokonuje oceny efektywności nauczania. W przypadkach, gdy braki zostaną wyeliminowane w krótszym czasie niż planowano, grupę się rozwiązuje. W sytuacjach braku sukcesów edukacyjnych uczniowi organizuje się pomoc psychologiczno-pedagogiczną na zasadach określonych w statucie szkoły.
11. Przewodniczący zespołu przedmiotowego na organizację doraźnych zajęć dydaktyczno-wyrównawczych dysponuje pulą 25% godzin „karcianych”, liczonych z sumy godzin nauczycieli wchodzących w skład zespołu przedmiotowego.
12. Realizację godzin w ramach tzw. „pogotowia edukacyjnego” nauczyciele rejestrują w dziennikach przewidzianych dla art. 42 KN, zgodnie z przepisami o prowadzeniu dokumentacji pedagogicznej.
13. Przewodniczący zespołu przedmiotowego stwarza możliwości pełnej realizacji wymiaru godzin „karcianych” przez każdego nauczyciela należącego do zespołu.

20.09.2014r